

Vi have hørt Medlemmer i dette Ting, f. Eks. det ærede Medlem for Ribe, der paa en rørende troskyldig Maade har staaet frem og fortalt om vore Sønner, der skulde have saadanne gamle udslidte Vaaben. Nej vi maatte naturligvis gaa med til denne Bevilling og erstatte disse udslidte Kanoner. Det var farligt for Landets Sønner at betjene dem, og derfor var han gaaet med. Men nu oplyses det fra anden Side, at disse Kanoner vistnok slet ikke ere udslidte. Den højtærede Krigsminister kan maaske sige om disse Kanoner, at de ikke ere saa moderne, de kan maaske ikke skyde saa hurtigt som de ny Kanoner, men udslidte eller farlige at betjene ere de ganske sikkert ikke. Det er blevet mig meddelt, at disse gamle Kanoner kom ind paa Værkstedet og bleve eftersete, og jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Krigsminister: Hvad er egentlig Meningen med de gamle Kanoner? Skulle disse 128 Kanoner sælges som gammelt Jern, eller hvad skal der gøres med dem? Det er blevet fremsat gennem Pressen, at Meningen var, at de skulde stilles ud paa Fæstningen, saaledes at der ved denne Bevilling opnaaedes to Ting: man fik det ny Feltskyts, og man fik de gamle Kanoner til at montere Fæstningen med. At disse Kanoner skulde være udslidte, tvivler jeg meget om, jeg vil indrømme, at de maaske ikke ere saa moderne som de andre, men det er sikkert meget gode Kanoner, som kunde have gjort udmærket Fyldest til det Brug, vi have for Kanoner her i Landet, endnu i mange Aar. De ere heller ikke farlige at betjene, det tror jeg ikke, og det støtter jeg navnlig derpaa, at jeg engang har overværet en Skydning med en af disse Kanoner, hvor den højtærede Krigsminister stillede sig selv op tilligemed 20—30 andre omkring en af disse gamle Kanoner og affyrede 32 skarpe Skud med den i Løbet af to Minutter. Hvis den havde været saa livsfarlig, synes jeg, det var samvittighedsløst handlet af den højtærede Krigsminister at udsætte saa mange Menneskers Liv ved at overvære denne Skydning. Nej det passer sikkert ikke, at de ere udslidte. De ere sikkert meget gode og kunde sikkert være benyttede i mange Aar. Alt saadant noget vilde vi kunne have faaet oplyst, hvis Sagen dengang kunde være bleven henvist til et Udvalg, men Sagen skulde i Huj og Hast føres igennem Tinget, saaledes at vi ikke kunde faa oplyst, hvad det egentlig drejede sig om.

Der er mange Mennesker her i Landet, som forundre sig over, at en Krigsmini-

ster som den nuværende kan have Sæde i Venstres Regering. Og det er sikkert med Rette, at der kan fremsættes en saadan Forundring. Det er jo ikke alene menige Vælgere, der udtale en saadan, men ogsaa Medlemmer her i denne Sal, Medlemmer af Venstres eget Parti have paa den skarpe Maade karakteriseret Krigsministerens Færd lige over for os. Det maa jo ogsaa være underligt, som sagt, at en saadan Mand fremdeles kan have Sæde i Venstres Regering. Paa en vis Maade kunde jeg godt unde Venstres Regering den Kammerat, de have, eller den Kollega, de have, hvis det ikke var for de mange Penge, den højtærede Krigsminister bruger. Hvis han ikke var os saa uhyre kostbar, som han er, skulde jeg ikke have det mindste imod, at han foreløbig blev siddende i Venstres Regering. Jeg anser ham nemlig for at være en udmærket Agitator for Socialdemokratiet, jeg tror, at han ogsaa i denne Henseende fuldt ud kan maale sig med gamle Bahnson.

Det ærede Medlem for Løvel sagde, at der i Aar er kommet en Nedsættelse paa Militærudgifterne, der udgør, jeg synes han sagde 2,630,000 Kr., og han mente, det vilde blive en Sorg for Socialdemokratiet, naar vi ikke havde Spørgsmaalet om disse Udgifters Størrelse at møde op med længere. Nej, i denne Henseende er der ingen Fare, thi der er virkelig nok at angribe endnu, hvad Militærvæsenet angaar, paa den forelagte Finanslov. Vi ere jo nu oppe paa en svimlende Højde med Militærudgifterne. Jeg har her en meget berømt Bog, udgiven af en meget berømt Mand. Det er en Bog, der kaldes „Samfundslære, en lille Ledetraad, ved J. C. Christensen“. I denne Bog skriver Forfatteren, at Udgifterne til Forsvaret i Finansaaret 1902 til 1903 løbe op til henimod 22 Mill. Kr., og i dette Beløb er Kanonbevillingen ikke — jo, der er maaske en lille Part af den, nemlig 1ste Del paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., som blev given den Gang. Men De ville altsaa se, at vi fra en Side, som det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) sikkert bøjer sig dybt for, fra den højtærede Kultusministers Side, have en Opgørelse, der adviser, at Militærudgifterne i et saadant almindeligt Aar løbe op til ikke mindre end 22 Mill. Kr. Det ærede Medlem for Løvel skal ikke sørge over, at vi skulle komme til at mangle Stof i den Agitation, vi fremdeles ville rette mod de stærkt stigende Militærudgifter her i Landet. Paa Statsregnskabet viser det sig i Aar